

EX JURE GENTIUM.

TEXTUS.

Imperitia quoque culpæ adnumeratur, veluti, si medicus *ideo* fervum tuum occiderit, quia malè eum secuerit, aut perperam ei medicamentum dederit. §. 7. *Inst. de leg. Aquil. ex l. 8. ff. ad eand. leg.*

SCHOLIA.

- I. Imperitia de se culpa non est, sed *ingessio in negotium*, cujus quis peritiam caret.
- II. Per medicum intellige *quemcunque* medicantem, non solum eum, qui artem hanc longam proficitur.
- III. Per *malè & perperam* cape *positivum*, & omnium peritorum *judicio* commissum errorem in medicando; non quem *disputatio* fortè assereret, *contradictio* verò probabili argumento negaret.
- IV. *Indisputabilis* error contingere potest, *ante factum*, si medicus non occurrat *temporè* principiis mali, *in facto*, e. g. si manifestè malè secet, *post factum*, si e. g. sectum porro curare negligat.
- V. Nec *jus naturale* curat *distinctionem*, utrum medicus, per imperitiam aut incuriam delinquens, sit *assumptus ex contractu vel quasi*, an verò *citra ullum contractum*: semper enim *vel levissimam* hoc jure præstabit culpam, secus quàm distinguitur ad l. 7. §. *ult. ff. ad leg. Aquil.*

A

VI. Im-

natura, liberalis
bonum, justum
lis Trevir charum
meretur, ille verò
ià, à dilecto SIBI
NTISSIMÆ DI-
otectioni illi, quò
utroque parente,
is cathedras hic vexit,
ipse diviniorem Digges-
e fructus obiit præmi-
ens perficiendum, v-
committens, quorum
reservaverant

ILLUSTRISSIMÆ
LÆ TUÆ

Servorum infimus
J. N. Nalbach

- VI. Imperitus medicus est non tantum is, qui *regulas medicandi* nescit, sed & ille, qui *experientia diuturna praxeos* caret, licet theoriam scholæ calleat:
- VII. Et medicus scholis *Æsculapii recens egressus* minus multo valet ad medicandi licentiam, quam juris emeritus scholarum ad cruda studia in forum protrudenda.
- VIII. Hinc utrumque hoc hominum *sic litteratorum* genus potius diu *compracticare* deberet duci *cuidam expertissimo*, quam *solitariè praticare*.

EX JURE CANONICO.

- I. Una est fidelium universalis Ecclesia, extra quam *nullus omninò salvatur*. *Cap. 1. de Summ. Trin.*
Infero. Ergo neque *hæreticus materialis* qui vocatur, si non fit intra hanc Ecclesiam.
- II. Clerici in Germania non obligantur *statutis communibus civitatum*, tam *imperialium* quam *municipalium*: neque *statutis parvorum Dominorum territorialium*; non solum quoad *vim eorum coactivam*, sed nequidem quoad *vim directivam*.
- III. *Principis* autem *secularis* provincialibus *statutis* quoad *utramque vim* obligantur; exceptâ illâ, quæ exercetur in *personalia*, salvis de cætero privilegiis clericalibus.
- IV. Hinc Clerici sub ejusmodi *Principibus* commorantes, quâ hæredes tenentur observare horum leges de *successionibus testamentariis*, & *ab intestato*; subjacent confiscationi, si inveni, vel eveni faciant prohibitas merces ex provinciâ, mulctari possunt, si erogent *pecuniarum species* ultra auctarium à Principe permissum, vel in commercio utantur *monetâ interdiktâ*, &c.
- V. Multa quoque *Civitatum* præcepta, quæ *ad politiam* civium *communem* pertinent, Clerici servabunt, non *vi præcepti talis*, sed *ob vitam*, & *honestatem clericalem*, à Ss. Canonibus præscriptam.

CASUS CANONICUS.

In quadam Ecclesiâ *turnus* ambulat de 7 in 7 dies, & est ordo *Presbyterorum* canonicorum *indefinitus*, ita, ut, qui Diaconus canonicus fit Presbyter, statim de ordine Diaconorum, licet horum esset junior,

nior, omnes
transiens, f
pergressus o
horum pen
moda turni
hebdomade,
penultimus.

Q. An C

R. Cajus
perinde ut
nalem, don
cano; quia

EX

I. Verratur
enare.

R. Verum
Mog. & Dec
Mog. pag. 31
perjurum dicit
nordlen: in
vererunt: d
statas in lau

II. Schafte W
latine?

R. Leg
derivatum
adde Wac

III. In cit. T
die) auch t
in allen D
de andre P

R. Idem q
en & subje
Archidiaconus
cum Archidia